

■ Kurt Vonnequt

5 dekabr 2015

WWW.KASPI.AZ

Onlar qonşu idi, uşaqlıq illərini bir yerdə keçirmişdilər. Evləri şəhərin kənarında, meşələrin, meyvə bağlarının, tarlaların yaxınlığında idi. Evlərindən baxanda korlar məktəbinin zəng qülləsi aydınca görünürdü.

İndi onların iyirmi yaşı vardı, bir-birini bir il idi ki, görmüdürlər. Onlar həmişə mehriban olmuş, bir-biriylə zarafatlaşmış, aralarında isti münasibət olmuşdu, amma heç vaxt sevgidən danışmamışdılar.

Oğlanın adı Nyut, qızın adı Ketrin idi. Günorta vaxtı Nyut Ketrinlə evinin qapısını döydü.

Qapıya Ketrin çıxdı. Onun əlində oxuduğu qalın, üz qabığı parıltılı bir jurnal var idi. Jurnal başdan-başa gəlinlərə həsr edilmişdi.

- Nyut? - Ketrin onu qapının ağzında görüb təəccübləndi.

- Yenə də mənə meşəyə gəzməyə gəldin? - Nyut dedi.

Nyut utancaq oğlan idi, hətta Ketrinlə danışanda da utanırdı. O, utancaqlığını fikirləndirənə danışmaqla ört-basdır edirdi. Elə bil agent idi, yaxşı, pis "nöqtələrdə" qısaca pauza etməklə missiyasını yerinə yetirirdi. Nyut həmişə belə danışmışdı, hətta ümitsiz halda olanda da.

- Meşəyə gəzməyə? - Ketrin soruşdu.

- Hə. Yarpaqların, körpülərin üstü ilə addım-addım irəliləyir...

- Sənin şəhərdə olmağından heç xəbərim yox idi.

İndi o gümüş bəzək əşyaları olan səhifəyə baxırdı.

- Mən məzuniyətdə deyiləm.

- Doğrudan?

- Mən xidmət yerimdən icazəsiz qaçmışam.

- Yox, Nyut, ola bilməz.

- Düz deyirəm, - hələ də gözləri jurnalda olan Nyut dedi.

- Nə üçün, Nyut?

- Hansı gümüş naxışlarını bəyəndiyini bilmək istəyirəm, - Nyut jurnaldakı gümüş əşyaları bir-biri göstərirdi:

- "Albemarle?" "Heather?" "Legend", "Rambler Rose" firmaları?

Sonra o başını qaldıraraq gülümsədi:

- Mən sənə və ərinə gümüş qaşlıq hədiyyə verməyi planlaşdırmışam.

- Nyut! Nyut! Mənə düzünü de! Niyə qaçmışan xidmətdən?

- Səninlə meşəyə gəzməyə getmək istəyirəm.

Ketrin həyəcanla əllərini üzünə apardı:

- Ah, Nyut! Sən mənə deyirsən. Yalandan deyirsən qaçdığını.

Nyut polis signalını yamsıladı. Qaşlarını qaldırdı.

- Hardan qaçmışan?

- Breqq Fortundan.

- Şimali Karolinadan?

- Hə, - Nyut dedi. - Fayetvilinin yaxınlığında, Skarlet O Haranın məktəbə getdiyi yer.

- Bəs şəhərə necə gəlib çıxdın, Nyut?

- Sevirəm, - Nyut dedi.

- Yaxşı, mən bunu özümə şərəf bilirəm, - Ketrin dedi. - Mən bir dost kimi səni çox istəyirəm, Nyut! Çox istəyirəm, Nyut! Amma artıq çox gecdir.

Ketrin belə deyib bir addım Nyutdan aralı dayandı.

- Hətta sən heç vaxt mənə öpməmişsən də, - o dedi və üzünü əlləriylə tutdu. - Demək istəyirəm ki, bunu indi edəsən. Demək istəyirəm ki, hər şey çox gözəlməz oldu. Heç bilmirəm sənə necə cavab verirəm.

- Heç nə demə, bir az da yanaşı addımlayaq, gözəl vaxt keçirək.

Onlar yenə də yanaşı addımlamağa başladılar.

- Mənim necə reaksiya verməyimi gözləyirdin? - Ketrin soruşdu.

- Nə bilim? Necə reaksiya verəcəyini nə bilim? Heç vaxt belə bir şey etməmişəm.

- Fikirləşməyirdin ki, özümü sənin qollarının arasına atacam?

- Bəlkə də.

- Səni məyus etdiyimə görə üzr istəyirəm, - Ketrin dedi.

- Mən məyus olmamışam, - Nyut dedi. - Mən bunu gözləməyirdim. Yanaşı addımlamaq çox yaxşıdır.

Ketrin yenə də dayandı.

- Heç bilirsen sonra nə baş verəcək?

- Yox, - Nyut dedi.

- Biz el verib dost kimi ayrılacağıq. Gəzib qurtarandan sonra.

- Ola bilərdi, əgər imkan olsaydı, - Ketrin dedi, yenidən gəzməyə davam etdiklərinə görə narazılıq etdi. "Əlvida" dediklərinə unutmışdular.

- Sən onu doğrudan da sevirsen? - Nyut soruşdu.

- Əlbəttə, onu sevirəm, - Ketrin dedi. - Əgər sevməseydim ona ərə getməzdim.

- Onun nəyi yaxşıdır?

Ketrin yenə də dayandı.

- Heç bilirsen mənə necə "hücum" edərsən? Henrinin çox, lap çox yaxşı cəhətləri var. Hə, həm də çox, çox pis xasiyyətləri də var. Ancaq bunun sənə dəxli yoxdur. Mən Henrini sevirəm, onun xasiyyətləri barədə sənənlə mübahisə etmək istəmirəm.

- Üz istəyirəm, - Nyut dedi.

- Düz deyirəm! - Ketrin dedi.

Nyut onu yenə də öpdü. Sonra Nyut onu yenə də öpdü. Çünki o özü bunu istəyirdi.

* * *

İndi onlar böyük bir meyvə bağındaydılar.

- Nyut, necə oldu ki, biz evdən belə uzaqlaşdıq? - Ketrin dedi.

- Yarpaqların, körpülərin üstü ilə addım-addım irəliləyirdik, - Nyut dedi.

- Addımlarımızın sayı artır, - Ketrin dedi.

Yaxınlıqdakı korlar üçün olan məktəbdən zəng səsi gəldi.

- Korlar üçün məktəb, - Nyut dedi.

- Korlar üçün məktəb, - Ketrin də təkrarladı və sanki yuxudaymış kimi başını yellədi.

- Mən indi evə qayıtmalıyam.

- "Hələlik" deyib get, - Nyut dedi.

- Hər dəfə "hələlik" deyəndə, sən mənə öpürsən.

Nyut alma ağacının altındakı otluqda oturdu.

- Sən də otur, - dedi.

- Yox, - Ketrin dedi.

- Sənə toxunmayacam.

- Sənə inanmıram, - Ketrin dedi.

Ketrin Nyut oturan ağacdən iyirmi fut aralıdakı alma ağacının altında oturdu. Gözlərini yumdu.

- Henri Steven Çasesi göz önünə getir.

- Nə?

- Gələcək ərin Henrini xəyalına getir.

- Yaxşı, - Ketrin dedi, indi onu fikirləşərəm.

İndi o gözlərini daha bərk yumdu, ərinə xəyalına gətirdi.

Nyut əsnədi.

Ağacların üstündə arılar vızıldaırdı. Ketrin də demək olar ki, yuxuladı. O gözlərini açanda gördü ki, Nyut doğrudan da yuxuya gedib.

Nyut yavaşca xoruldayırdı.

Ketrin gözlədi. Nyut bir saat da yatdı. O yuxuda olanda Ketrin üreyinin bütün gücüylə ona heyran oldu.

Alma ağaclarının kölgələri üzə şərşə uzanırdı.

Korlar üçün məktəbdən ikinci dəfə zəng səsi eşidildi.

Quşların cıkkıltısı eşidildi.

Hardasa uzaqda maşın səsi gəldi, motor işə düşür, sonra yenə səsi artırdı.

Ketrin o biri ağacın altından durdu, gəlib Nyutun yanında diz çökdü.

- Nyut?

- Hm.

- Gedir, gedək.

Nyut gözlərini açdı.

- Salam, Ketrin.

- Salam, Nyut!

- Mən səni sevirəm.

- Bunu bilirəm, - Ketrin dedi.

- Çox gecdir, - Nyut dedi.

- Çox gecdir, - Ketrin dedi.

Nyut ayağa qalxdı, zarıyırımı kimi gərənədi.

- Çox yaxşı gəzinti idi,

- Mən də belə fikirləşirəm, - Ketrin dedi.

- Burda ayrılmaq? - Nyut dedi.

- Sən hara gedəcəksən?

- Şəhərə, gedib həbsxanaya girim.

- Yaxşı yol!

- Sənə də, - Nyut dedi. - Mənimlə evlən, Ketrin!

- Yox, - o dedi.

Nyut gülümsədi, bir müddət gözlərini qızın əllərinə dikdi, sonra cəld döndü.

Nyut ağacların kölgəsində getdikcə balacalaşana qədər Ketrin onun arxasınca baxdı. Dəqiq bilirdi ki, əgər Nyut dayansa, geri dönsə, onu çağırırsa o tez ona sarı qaçacaqdı. Onun başqa seçimi yox idi.

Nyut dayandı. O geri döndü. O Ketrini çağırırdı.

- Ketrin!

Ketrin ona tərəf qaçdı, qollarını onun boynuna doladı. Heç nə deyə bilmədi.

İngilis dilindən tərcümə edən: Sevil Gültən

Uzun gəzinti - həmişəlik

hekayə

- Elə indicə gəlmişəm.

- Görürəm, hələ də ordudasın.

- Hələ yeddi ay da orduda qalacam, - Nyut dedi.

Nyut artilleriyada əsgər idi. Onun əsgər forması qırıq-qırıq, ayaqqabıları tozlu idi. Üzünü tük basmışdı. Əlini uzatdı ki, Ketrinin əlindəki jurnalı götürsün.

- Ver bu qəşəng jurnalı baxım.

Ketrin jurnalı ona verdi.

- Mən ərə gedirəm, Nyut!

- Bilirəm, - Nyut dedi. - Gəl gəzməyə gedək.

- Mən çox məşğulam, Nyut! - Ketrin dedi. - Bir həftə sonra toyum olacaq.

- Əgər biz bir yerdə gəzməyə getsək, sən qonçə kimi açılacaqsan, - Yanaqları al qırmızı gəlin olacaqsan.

Nyut jurnalın vərəqlərini çevirdi.

- Bax, bu gəlin, bu gəlin, o gəlin kimi yanaqları qırmızı gəlin, - belə deyib o jurnaldakı gəlin şəkillərini göstərdi.

Ketrin al yanaqlı gəlinlər haqda fikirləşib qızardı.

- Bu da mənim Henri Stevart Çasesə hədiyyəm olacaq. Səni gəzməyə aparmaq mənə ona al yanaqlı gəlin hədiyyə edəcəm.

- Sən həttə onun adını da bilirsen? - Ketrin dedi.

- Anam yazdı, - Nyut dedi. - Pittsburgdandır, eləmi?

- Hə, o sənin də xoşuna gələr.

- Bəlkə də...

- Nyut, sən toya gələ bilirsən? Gələrsən? - Ketrin dedi.

- Buna inanmıram.

- Məzuniyyətin qurtaracaq o vaxta qədər?

- Məzuniyyət? - Nyut dedi.

Nyut baş barmağını yuxarı qaldıraraq bir jest etdi.

- İki günə, yol maşınları ilə, pulsuz.

- Anan bilir?

- Mən anamı görməyə gəlməmişəm.

- Bəs kimi görməyə gəlmisən?

- Səni.

- Məni? Niyə?

- Çünki səni sevirəm, - Nyut dedi. - Hə, de görüm, indi gəzməyə gedə bilirik?

Yarpaqların, körpülərin üstü ilə addım-addım irəliləyir...

* * *

İndi onlar meşədəydilər, qəhvəyi-sarı rəngli yarpaqların üstü ilə addımlayırdılar.

Ketrin həm hirsli idi, həm də narahat.

- Nyut, bu axmaqlıqdır.

- Niyə?

- Sən mənə sevdiniyi elə vaxtda dedin ki... Sən əvvəllər belə danışmazdın, - Ketrin belə deyib dayandı.

- Gəl, dayanma, gəl, gəzək.

- Yox, - Ketrin dedi. - Bundan uzağa gedən deyiləm. Gərək sənənlə bura gəlməyeydim.

- Ancaq gəldin, - Nyut dedi.

- Sənənlə bir yerdə evdən çıxıb bura gəlmək, - Ketrin dedi. - Əgər kimsə bizim söhbətimizi eşitsə, mənə sənənlə bir yerdə görse... Həm də toydan bir həftə əvvəl...

- Nə fikirləşəcəklər? - Nyut soruşdu.

- Sənə dəli deyəcəklər.

- Nəyə görə? - Nyut dedi.

Ketrin derindən nəfəs alıb danışmağa başladı:

- Əvvəla deyim ki, sənənlə bu axmaq hərəkətinə özümə şərəf bilirəm. İnana bilmirəm ki, sən xidməti yerindən qaçmışan.

Ancaq bəlkə də bir az inanıram. İnana bilmirəm ki, sən heçqətən də, mənə sevir-sən, ancaq bəlkə də sevir-sən. Ancaq...